

در افشای خیمه شب بازی انتخاباتی جمهوری اسلامی!

رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی در صدد برگزاری خیمه شب بازی دیگری زیر نام نهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری در اواخر ماه جاری ست. هیات حاکمه در شرایطی به سازمان دادن "انتخابات" و زدن ماسک "دمکراتیک" بر چهره رژیم دیکتاتوری حاکم پرداخته که دستانش تا مرفق به خون کارگران و خلقهای تحت ستم ما آغشته است. در موقعیت کنونی نیز این رژیم در سطح داخلی و خارجی با یک بحران فزاینده روبروست. این بحران از یکسو خود را در وقوع و گسترش روزمره اعتصابات و اعتراضات و حرکات قهرآمیز میلیونها تن از کارگران و زحمتکشان و خلقهای ستمدیده نشان می دهد که کمربند در زیر ظلم و ستم و سرکوب ناشی از سالها حکومت نظامی بوزوازی وابسته خم شده و با خواست سرنگونی رژیم حاکم و برقراری دموکراسی و عدالت اجتماعی بطور روزمره برعلیه حکومت قد علم می کنند. از سوی دیگر در سطح بین المللی نیز رژیم جمهوری اسلامی با بحران ناشی از تهدیدات سیاست "خاورمیانه بزرگ" توسط امپریالیسم امریکا و در نتیجه **احتمال** دچار شدن به سرنوشت رژیمهای مزدور طالبان و صدام حسین مواجه می باشد. در چنین شرایطی ست که دستگاه های تبلیغاتی حکومت یکبار دیگر با تمامی ظرفیت های فریبکارانه خویش بکار افتاده اند تا با عوامفریبی و تطمیع و با تهدید و مرعوب ساختن توده ها، بکوشند مردم بیشتری را به پای صندوقهای مارگری کشانده و با نمایش "آرای میلیونی" برای دیکتاتوری سراپا جنایت و سرکوب خویش در انظار بین المللی "مشروعیت" کسب کنند. در چنین چارچوبی ست که خامنه ای رهبر جمهوری اسلامی "مهمترین مساله" در نمایش انتخاباتی را "مشارکت حداکثری" مردم می خواند و در همان حال گردانندگان وزارت اطلاعات حکومت نیز با ارباب مردم به آنها دندان نشان داده و رای ندادن و تشویق به "تحریم" را معادل تلاش برای "براندازی نظام" معرفی می کنند.

در این شکی نیست که اکثریت قاطع توده های محروم ما با توجه به تجارب خویش از تمامی مضحکه های انتخاباتی سازمان یافته توسط جمهوری اسلامی، با دیده بی محلی و تنفر به "انتصابات" در پیش رو و سازمان دهندگان آن برخورد نموده و آن را تحریم خواهند نمود. این واقعیت و مشاهده چنین اوضاع بحرانی ای، طیف وسیعی از مرتجعین وابسته به طبقات حاکم و چاکران نظام استعمارگرانه حاکم نظیر گنجی، منتظری و طبرزدی را به تکاپو انداخته تا در مقطع "انتخابات"، پرچم "تحریم" را برافراشته با شعار انتقاد از "اشتباهات گذشته" به میدان بیایند. این طیف می کوشند تا شعارهای مردم پسندانه و ضد حکومتی سر دهند و با گرفتن پز دموکراسی و مردم سالاری تلاش می ورزند تا در لوای "تحریم انتخابات" توده ها را به این قانع کنند که می توان با ایجاد برخی تغییرات روبنایی در نظام سرمایه داری وابسته حاکم و حداکثر با برداشتن سایه شوم ولایت فقیه از این نظام، جامعه تحت سلطه ما را بسوی آزادی و عدالت اجتماعی رهنمون نمود. روشن است که توجه به تجربه سیاه چندین دهه حیات توده های تحت ستم در نظام سرمایه داری وابسته به امپریالیسم، چه در زمان شاه و سیطره حکومت "غیر مذهبی" و چه در زمان جمهوری اسلامی و رژیمی با لافه های "مذهبی"، بهترین بستری ست که می توان با رجوع به آن بطرز روشنی کذب وعده ها و سالوسی نهفته در ورائی "انتقادات" این نیروها و سایر وابستگان به طبقه حاکم را دریافت و معنای واقعی شعار "تحریم" سر داده شده از سوی این نیروها را نیز درک کرد. در حالی که واقعیات زندگی توده های تحت ستم ما نشان می دهند که دیکتاتوری روبنای ذاتی نظام اقتصادی سیاسی حاکم بر ایران، یعنی نظام سرمایه داری وابسته به امپریالیسم می باشد. و در شرایط بقای این نظام هر تغییری هم که در نحوه آرایش رژیمهای سیاسی حافظ این نظام صورت گیرد، این امر تغییری در اعمال دیکتاتوری بر تمامی عرصه های حیات توده ها نمی دهد. و در نتیجه استعمار و سرکوب کارگران و زحمتکشان ادامه می یابد. بنابر این چنین نیروهایی دشمنان قسم خورده مردم ما هستند که در واقع می کوشند تا در شرایط بحرانی فعلی با سرمایه گذاری روی بی آبرویی و ورشکستگی رژیم جمهوری اسلامی در نزد مردم ما، زیر لوای "تحریم" به صفوف آنها رخنه کرده و با ایده حفظ نظام ضد خلقی حاکم، جنبش آزادی خواهانه توده ها را به انحراف ببرند.

در شرایطی که سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و تمامی دارودسته های رنگارنگ آن پیش شرط برقراری یک انتخابات آزاد و دمکراتیک در جامعه ما خواهد بود، بنابر این شعار تحریم باید منعکس کننده چنین موضع و بیانگر چنین حقیقتی باشد. برای رسیدن به آزادی و دموکراسی، باید تمامی نیروها و امکانات موجود به بستر مبارزه برای سرنگونی این رژیم دمنش و نابودی نظام استعمارگرانه حاکم یعنی نظام سرمایه داری وابسته سرازیر گردند. این معیار و مرز ست که صف مدافعان واقعی و پیگیر آزادی و دموکراسی برای توده ها را از صف مرتجعین رنگارنگ و سازشکاران متمایز می نماید.

نابود باد رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی!
پیروز باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!

با ایمان به پیروزی راهمان
چریکهای فدائی خلق ایران
۱۵ خرداد ۱۳۸۴